

Milan Kužma sa
cíti doma v Spiš-
skej Novej aj...

str. 5

Za mladými
tvármi do
Gus-ky...

str. 4

Vlaňajšia hoke-
jová rozprávka
bola pridrahá...

str. 8

Spišský

PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

1 september 2015

FIRMA AKO Z ROZPRÁVKY SOĽ NAD ZLATO

Presne tak sa dá charakterizovať Euromar, ktorú už 15 rokov riadi Mario Uharček. Do podnikania sa pustil v otcových šľapajách.

„Môj otec začal s posypovými materiálmi, najmä priemyselnou soľou, podnikat' už v roku 1992. Žiaľ, od roku 2000 som, kvôli jeho zdravotným problémom, prevzal toto podnikanie na seba.“ Nebolo to vôbec jednodu-

ché, ale problémy vyvážila chuť pracovať. Šéf Euromaru spomína: „Začal som zháňať nových obchodných partnerov, hlavne v tretích krajinách (Bielorusko, Rumunsko...) Podarilo sa mi udržať na trhu a postupne svo-

je podnikanie aj rozšíriť“. Aj dnes hrá v portfóliu firmy prím soľ. Ale už to dávno nie je jediný prvok predávaného sortimentu. „Okrem posypových solí v súčasnosti ponúkame aj kŕmne soli, priemyselné soli, jedlé soli. Nie

sme len dovozcom týchto produktov, ale investovaním do baliacej linky priemyselnej solí sme začali podnikat' aj v balení priemyselných hnojív a iných sypkých materiálov pre iné pokračovanie na str. 2

editoriál

August a začiatok septembra sú pre Slovensko veľmi významné mesiace. Odohrali sa v nich udalosti, ktoré výrazne ovplyvnili dejiny celej našej krajiny. Áno, píšem o SNP, okupácii v roku 1968 a prijatí Ústavy Slovenskej republiky. Dnes sú to už historické udalosti, ale od ich vzniku až dodnes, vyvolávajú polemiku. Historikov aj obyčajných ľudí. Bolo povstanie skutočným hrdinským aktom, alebo zbytočnou obeťou? Zmenilo by sa u nás v 1968 niečo, keby nás neprevancovali sovietske tanky? Je Ústava dobre napísaným a dodržiavaným dokumentom chrániacim práva Slovákov? Nemienim tu filozofovať nad odpoveďami na tieto otázky. Skôr sa zamýšľam nad tým, prečo sa na Slovensku tak radi o takýchto dôležitých veciach sporíme. Odpovedí sa mi núka hneď niekoľko. A tak si uvedomujem, že nejednotnosť, malá sebadôvera a neistota je asi súčasťou psychickej výbavy každého z nás. Tesne po Nežnej revolúcii jeden z významných svetových politikov (nepamätám si už jeho meno) Slovensku a Slovákom odkázal, že prežili nádherné chvíle jednoty a splneného sna. Zároveň ale upozornil, že nás čaká demokracia a na život v nej ešte nie sme pripravení. Získali sme nové práva, ale s nimi aj povinnosti a väčšiu zodpovednosť za vlastné osudy. Nemenovaný politik predpovedal, že sa vystrieda celá jedna generácia, kým sa Slováci naučia, ako spokojne žiť v demokracii. A mne sa tak zdá, že sme niekde na pol ceste tohoto procesu. Už sme slobodnejší, ale ešte ani zďaleka nie tak, ako si to (snáď) užije dnešná mladá generácia.

-leb-

DNI MESTA SA VYDARILI

Tradičným podujatím, ktorým sa Spišská Nová Ves lúči s obdobím prázdnin, sú Dni mesta. Ja ich mám osobne veľmi rada. Nikdy ma nesklamali a nestalo sa tak ani tento rok.

Krásne slnečné počasie, stánky plné nádherných výrobkov, úžasní remeselníci, zaujímavý a poutný kultúrny program s čerešničkou na šľahačke v podobe pražskej zvonkohry - jednoducho bez chyby. Nič lepšie nepopíše takúto akciu ako emócie priamych účastníkov. Preto som sa s nimi o ich názoroch na Dni pokračovanie na str. 2

šuška

Mesto sa pustilo do opravy chodníkov a ciest. Veľmi správne boli vybrané tie najpoškodenejšie komunikácie na Gorkého ulici, Mieri a medzi železničnou stanicou a cintorínom.

Na prelome júla a augusta boli cesty vyfrézované a čakali na nový asfaltový koberec. Úseky boli označené značkami: Pozor, na ceste sa pracuje! Vodiči a chodci ale cestárov čakali márne. Bolo ich na stavenisku ako vlasov na plešine. Týždeň, dva, aj tri. A tak na týchto cestách začali pracovať ich nervy. Najspokojnejší boli

asi automechanici. Tým, kvôli tankodromom v meste, pribudlo zákazníkov s poškodenými autami. Až po takmer 4 týždňoch sa situácia zlepšila. Prišiel asfalt, stavebné stroje, aj ľudia. A potrebné opravy mohli pokračovať. Mesto pri nepochopiteľnej dĺžke prác požiadalo ľudí o trpezlivosť. Tú určite pokračovanie na str. 2

Firma ako z rozprávky Sol' nad zlato

dokončenie zo str. 1

obchodné spoločnosti. Začal som podnikat' v ubytovacích službách a predaji železiarskeho tovaru.“

A potom prešla reč na patriotizmus. Mario patrí k tým podnikateľom, ktorí vedia, že

je aj na nich, ako bude Spišská Nová Ves vyzerat' a ako sa v nej bude ľudom žít. „Investoval som finančné prostriedky na nákup mestských domov a ich následnú rekonštrukciu. Celé svoje podnikanie mám späť s mestom Spišská Nová Ves a vybudoval som tu 3

výrobné haly a niekoľko skladových hál.“ To chce veľký kus odvahy, chuť do práce a nemalé skúsenosti. A tie mu hovoria, že podnikateľské prostredie na Slovensku je ešte stále v plienkach a v tejto oblasti je stále čo zlepšovať. „V podnikaní som sa stretol v krajinách ako Rakúsko, či

Švajčiarsko, s neskrývaným uprednostňovaním domácich firiem. Ja osobne s tým súhlasím a považujem za obrovskú chybu, že na Slovensku ľudia, ktorí o tom rozhodujú, preferujú zahraničné firmy pred domácimi. Myslím si, že je to prejav malosti. Rovnako ako systém obchodovania, kde je kritériom úspešnosti cena a nie kvalita.“

Mladý muž je pokračovateľom podnikateľskej tradície Uharčekovcov. Verí, že ju bude rozvíjať aj ďalšia generácia: „Tak ako ja som prevzal podnikanie po otcovi, tak aj ja pripravím svojim deťom možnosť pokračovať v tomto podnikaní. Záleží len na nich, či budú chcieť pokračovať alebo si vyberú vlastnú cestu.“

-leb-

TAKTO TO VIDÍM JA

Leto sa pomaly končí. Obdobie prázdnin a dovoleniak je už definitívne za nami.

A poviem vám: Bolo to najzvláštnejšie leto, na aké si pamätám.

Nie som ani dôchodca, aby mali moje spomienky väčšiu váhu, ale dávno už ani teenager, aby som poriadne nemal na čo spomínať. Určite rekordné boli teploty a keď som na chvíľu, ležiac na našom kúpalisku, zavrel oči, mal som pocit, že som minimálne na tureckej riviére. Búrky sa objavili iba minimálne, ale keď som potom v správach pozeral, ako v niektorých dedinách na Spiši napadalo aj vyše metra ľadovca, uvedomil som si, ako nám príroda vracia, čo jej ľudia za posledné desaťročia vyparčili. Úplne ma vystrašila informácia o búrke, ktorá zabíjala v Kluknave ľudí, ktorí sa prišli do kostola pomodliť. Nie som vyznávačom teórie o náhode. Skôr sa snažím na všetko pozerat' racionálne. Ale v tomto prípade mi prestal rozum fungovať. Nepochopiteľná a ťažko vysvetliteľná tragédia, podobná tej, pri ktorej v Slovenskom raji vyhasli životy 4 záchranárov. Chlapov, ktorých poslaním bolo životy iných zachraňovať. Ešte raz chcem vzdať hold a hlbokú úctu týmto obetiam. A teraz na trochu optimistickejšiu tému. Patrim k tým, ktorí milujú naše námestie, najmä ak je plné ľudí. Preto som si užíval náš výročný jarmok, ako bratia Česi hovoria: „se všim všudy“. Rozhovory s ľuďmi, ktorých som pri stán-

Rašto Javorský

Dni mesta sa vydarili

dokončenie zo str. 1

mesta porozprávala. A vyšla z toho skladačka, ktorá len dokresľuje moje úvodné slová. 48-ročná pani Vierka si vyšla na námestie priamo po práci: „Ani som sa nezastavila doma. Proti únave pre mňa nie je lepší liek, ako sa nadýchnuť tejto atmosféry. Veľa peňazí nemám, ale z úcty k týmto šikovným remeselníkom si určite niečo kúpim. Celá akcia je, podľa mňa, vynikajúca reklama pre naše mesto.“ 65-ročný dôchodca Michal si pochvaloval program a atmosféru: „Tá zvonkohra bola fakt jedinečná. To bol zážitok,

aký som ešte nezažil. A radosť som mal z toho, že aj ľudia na námestí boli akísi usmievavejší. Spišská sa mi hneď páčila ešte viac.“ 26-ročná mladá mamička Janka si viedla svojho synčeka za ruku a neskrývala nadšenie: „Boli sme si pozrieť rozprávky pred Redutou. Bolo tam plno iných rodičov s deťmi, tak sme v príjemnom prostredí strávili viac než 2 hodinky. Teraz si trochu oddýchne a potom vyrazíme do mesta ešte raz.“ Len drobnú nespokojnosť prejavil 52-ročný Ján: „Tešil som sa, že uvidím viac ukážok práce

remeselníkov. Ale inak dávam palec hore. Som rád, že som sa dozvedel niektoré nové skutočnosti z histórie mesta a že som mohol s priateľmi pokecať pri chladnom pivečku.“

K tým, ktorí chvália organizátorov Dní mesta sa pridáva aj Spišský Patriot. Už teraz sa tešíme, čo pre nás pripravia o rok.

-sim-

šuška... dokončenie zo str. 1

máme. Ved' ju musíme používať pri podobných opravách pravidelne. A vieme, že nakoniec sa dočkáme kvalitnejších ciest a chodníkov. Občania asi v kútiku duše žiadajú mesto, aby sa u nás rekonštrukcie komunikácií robili koordinovanejšie, rýchlejšie a kvalitne. Ved' si túto službu platíme z daní. A my pri ich platení musíme byť rýchli a presní.

A pri písaní o opravách nechcem zabudnúť na jednu, ktorá mi urobila obrovskú radosť. Konečne sa jej dočkal aj Provinčný dom - jedna z najkrajších budov v meste. Nepo-

chybujem, že po jej skončení už nebude nádherné iba jeho priečelie, ale aj zadný trakt a vnútorné priestory. Na to si rád a trpezlivo počkám.

-leb-

SVET RATANU
...a vytvoríte si pohodu

0903 300 333

AKCIOVÉ CENY!

239€
199€

ako prešla Miša históriou Spiša ZO ŠTIAVNIKA DO HRABUŠÍC

Priznám sa, že tak netradičnú turistickú trasu som aj so svojou spoločníčkou absolvoval prvý raz a neľutujem, lebo bol to výlet nielen zaujímavý, ale hlavne poučný.

Naše putovanie za historickými pamiatkami začína na železničnej stanicike pred tunelom v Spišskom Štiavniku. Po asfaltke sme sa zhruba za pol hodiny dostali na križovatku ciest a hneď za ňou v pravo sa nám otvoril pohľad na jeden z najosamejších kaštieľov, ktorý stojí kdesi v strede trojuholníka medzi Štiavnikom, Vydričkom a Betlanovcami. Samotná stavba zaujme každého okoloidúceho svojou rozlohou, ale aj opustenosťou. A tak sa na budove, ktorá kedysi slúžila ako reedukačný ústav nachádzajú už len dve tabuľky, oznamujúce, že objekt je strážený psami a kamerami. A predovšetkým chátra. Obchádzame stavbu dookola, cez veľkú kľúčovú dierku na bráne starého gotického kostolíka pozeráme na zabudnutý, akoby záhadný oltár a Miša prvý krát krúti hlavou zo strany na stranu, lebo nerozumie, prečo sú u nás kostoly zamknuté a neslúžia svojmu pôvodnému účelu. Aj by som jej to rád vysvetlil, ale keď si spomeniem, že v rakúskych dedinkách sú kostolné brány otvorené, ľudia vojdú dnu, zapália sviečičku, porozprávajú sa z Bohom a do škatuľky na milodary vhodia zopár drobných, nejde mi ho hlavy, kam speje tento katolícky založený slovenský ľud, čo nepozná jedno z desiatich prikázaní- nepokradneš. A len pre zaujímavosť, aby ste neodišli od kaštieľa úplne zúfalí, prečítal som si za vás, že kaštieľ patril k Štiavnickému panstvu a Tökölyovci ho prestavali z pôvodného hradu do renesančného štýlu. A len tak pre inú, tiež zaujímavosť, posledný krát bol renovovaný v roku 1950 (teda v časoch „krutého“ socializmu).

Opúšťame toto zvláštne, akoby zakliate miesto a po asfaltke, mihajúc pasúce sa kone mierime smerom na východ do blízko ležiacej obce Betlanovce, lebo tu sa nachádza najstarší renesančný kaštieľ na Spiši. Prvá zmienka o obci je z roku 1260 a názov pochádza od rodu Betlanovcov. Zaujímavosťou histórie Betlanovcov je, že zatiaľ, čo inde v tom čase vládnu Thurzovci svoje statky rozširovali, tu ich bohatstvo prevzal rod Fajgelovcov. Po návšteve obecného úradu prichádzame do stredu obce, ktorá je v podstate natiahnutá okolo hlavnej cesty a obdivujeme krás-

ny malý kostolík Sv. Kozmu a opäť, aspoň cez mreže nazeráme dovnútra a obraz je približne ten istý, ako v Štiavnickom kaštieľi, lebo gotické oltáre sa na Spiši na seba neuveriteľne podobajú. Miše sa na chvíľu rozžiaria oči, lebo gotika má v sebe akési čaro povznášať, ale ten zvláštny výraz v očiach sa stratí, a nielen jej, keď prichádzame k už temer ruine najstaršieho kaštieľa na Spiši, kto-

rý bol z pôvodnej stredovekej kúrie prestavaný v renesančnom štýle v rokoch 1564-68. Myslím si, že pohľad na fotografiu tejto „kultúrnej“ pamiatky našej dávnej histórie ani netreba komentovať. Kaštieľ patrí v súčasnosti akýmsi anglickým vlastníkom a tí sa o neho starajú tak, že tu postavili jednu dobre stráženú bránu s veľkými mrežami a pevnou kladkou. A nech mi kapitalistický systém

prepáči, ale nerozumie, prečo strkáme nezamestnaným, ktorí sa poflakujú pred svojimi chatrčami, alebo sa v krčmách prepájajú do ďalších dní bez práce podporu v nezamestnanosti, miesto toho, aby títo ľudia robili čosi užitočné, napríklad opravovali pamiatky, z ktorých by mohol potom profitovať cestovný ruch. Lebo Slovenský raj a Podlesok je odtiaľ, čoby kameňom dohodil.

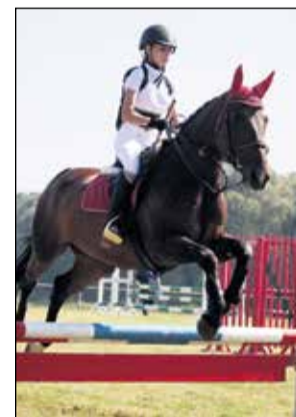
A tak pokračujeme v našom putovaní na rozhraní krajov i okresov smerom na východ, na križovatke potom na sever a prichádzame do obce Hrabušice. Tá je v podstate východiskom do severozápadných tiesňav Slovenského raja a aj jej história je už od roku 1279 veľmi bohatá. Pravda v Turistickom informačnom centre sa dozvieme oveľa viac hlavne o Slovenskom raji, my sme ale na ceste za históriou a tá sa v obci prezentuje najmä cez kostol Svätého Vavrinca, do ktorého sme sa (akosi pochopiteľne) znova nedostali. Na farskom úrade nebolo ani nohy a tak sme túto stavbu obdivovali hlavne z exteriéru. Kostol bol pôvodne románsky, okolo roku 1500 rozšírený o sakristiu a v roku 1782 bola loď kostola zaklenutá pruskými klenbami. Škoda len, že sme sa nemohli pozrieť na skvost tohto svätostánku, hlavný neskorogotický krídlový oltár sv. Vavrinca, diakona, ktorý pochádza z dielne významného spišského rezbára, Majstra Pavla z Levoče. No a aby som Mišu dorazil totálne, aj turisticky, vybrali sme sa pešo z Hrabušíc do Spišského Štvrtku, lebo autobusy aj tu jazdia poriadko a čuduj sa svete, keby ste chceli oklamať eurobusákov a ísť do Spišskej vlakom, tak osobák z Vydrička ide akoby na potvoru v tom istom čase.

Michal Buza st.

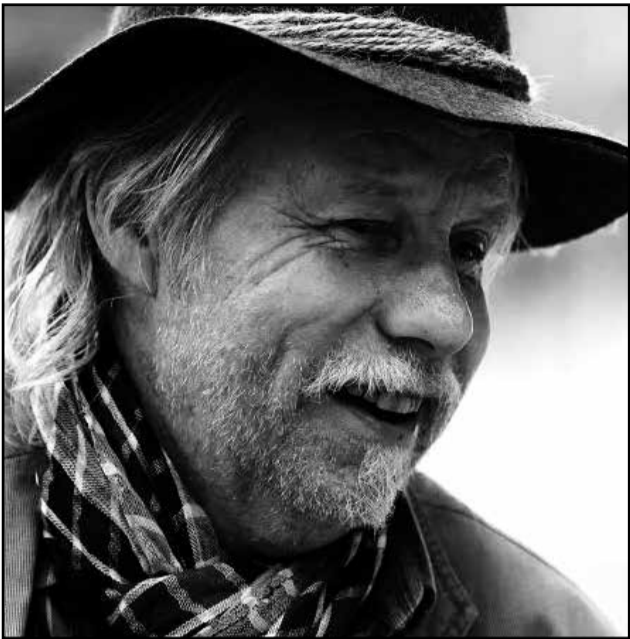

fotoreportáž:

Dni mesta už tradične vyvrcholili Cenou Spiša v parkúrovom skákaní. Nádherné počasie, ešte krajšie štvornohé tátoše boli zárukou kvalitného športového i spoločenského zážitku a koníky opäť raz nesklamali.

spomienky na „starú“ Spišskú Novú Ves: KEĎ DO RAJA, TAK SLOVENSKÉHO

Ked' sa z vlaku, ktorý sa od západu práve vynoril spoza tunela za Spišským Štiavnikom, pozeráte doprava na obrazy, mihajúce sa za oknom, nič nenasvedčuje tomu, že práve tu by to mohlo byť. Paleta krajiny ponúka na obzore modrú oblohu s bielymi mráčikmi, tmavozelené machule zalesnených kopcov, žlté polia vlniacich sa klasov a pestrofarebné strechy domov v dedinkách, roztrúsených v Hornádskej kotline. Dokonca aj keď prídete až na samý okraj tohto obrazu a temer sa dotýkate jeho plátna i rámu, ešte vždy ani len netušíte, že práve tu by to mohlo byť. A až keď dlaňou odhrniete prvý konár borovice, zrak sa začne štverať po kated-

rále strmých skalných brál, do uší vám hvízdne piskot sokola, nozdrami nasajete vône machu, kvetov, bylín a aerosólu padajúcej vody a celá tá zmes prejde cez vaše ruky, oči, uši a nos najprv rýchlo do hlavy a potom sa pomaly rozptýli do všetkých zákutí duše, je jasné, že ste trafili.

Ste v Slovenskom raji.

A aby ste nezablúdili v čase, ani priestore, podajte mi ruku, teraz vás zavediem na desať najkrajších miest tohto nezabudnuteľného kúta Slovenska.

Tomašovský výhľad.

Sedeli sme s vysokoškolačkami z Bratislavy, čo pred hodinou dohrali volejbalový turnaj na Malom Čingove, nohami

hompáľali nad priepasťou vyklenutej skaly a dievčatá z ulíc zaprášeného veľkomesta pozerali do diaľky cez dolinu priezračného Bieleho potoka a na modrých sklách slnečných okuliarov sa im odrážali svetlozelené stránky rokliny Kyseľ.

Kruhová

Keď sa v činziaku rozhostilo posvätné ticho novoročných vinšovačiek a cez okno nebolo vidno, lebo srieň tam nakreslil tie najfantastickejšie obrazce, akoby z planiny Nazca, otec naštartoval starú emběčku, na parkovisku na Mlynkách sa priplo frajerské viazanie Marker a biely prachový sneh vám dolu svahom do večera vyfúkal z hlavy aj tú najťažšiu písomku z matiky.

Kopanec

Už ten krásny indiánsky názov Dolina Veľkej bielej vody nás musel zlákať na dobrodružné jazdy na bicykloch, keď sme sa pomaličky štvrali nekonečnými hadími serpentínami okolo tajomného Blajzlochu až hore na lúky na Kopanci a spotení si ľahli na svah, medzi voňajúce trávy a kvety a pozerali na ten zázračný tretí televízny kanál blankytné modrej oblohy.

Zejmarka

Roklina, ako vyšitá na krátke výlety, rokлина, ako vyštrikovaná na prechádzky cez koberec žltých peterklúčov a modrých soldaneliek, rokлина, ako vy-

hačkovaná na výstup na Geravy.

A keď sme si potom sadli do kresla na lanovke, otvorila sa pred nami, ako na filmovom plátne krajina okolo Gačovskej skaly a z toho sna sa zobúdzať ťažko a až dole na lúke, kde okolo pestrofarebných stanov a malých ohníčkov hrali trampské gitary.

Hnilec

Menší a napriek tomu, alebo možno práve preto, roztopašnejší brat Hornádu si na svoju cestu spod Kráľovej hory vybral tú užšiu z dolín. A urobil dobre. Pre nás, túžbou zapálené detské duše nebolo krajšieho výletu, ako nastúpiť do motoráčku a okolo Ostrej skaly a cez Stratenskú dolinu sa previesť mostami a tunelami a počúvať, ako sa húkanie vlaku ozvenou vracia z borovic, čo sú zavesené na príkrych Srnčích skalách.

Prielom Hornádu

Niekedy sa zima zahryzla na Spiši do ľudí i krajiny na mnoho dní, sneh vržďal pod nohami, vety mrzli po pár slovách na perách, mráz štípal aj cez rukavice a ľady Hornádu medzi strmými bralami zlovestne praskali. A vtedy sme natiahli za Podleskom pri Prielome Hornádu kanady a to bola tá spanilá prírodná rýchlokorčuliarska dráha, na konci ktorej nám pod nosom mrzli malé cencúle sopľov.

Dedinky

A zas, keď sa v lete teplomer šplhal ku tridsiatke, sedmoro hodín na veži od únavy meškali, dolu, v meste sa v tieni na Zimušnej ulici malátne poflakovali dospeláci a zaháňali sparotu v Modrej guli s pivom, my sme cez Novoveskú Hutu a Čertovu hlavu zbehli do Chotárnej dolky, prešli cez kopec a pri hoteli Priehrada sa vrhli do načechraných vln Hnileckej nádrže, lebo uprostred leta nebolo lepšieho osvieženia, ako toto najchladnejšie slovenské jazero.

Letanovský mlyn

Aj husto rozmýšľam, či sa to ešte niekedy v živote zopakovalo. Zabalil som sa s Katkou do spacáku, opodiaľ vystrelovali k oblohe prskavky uhlíkov, pred nami monotónne preskakoval kamienky Hornád, opojne voňali obrovitánske listy lopúchov a na nebeskej panoráme s južnými stráňami Majerskej svietili desiatky svätotajanských mušiek a milióny hviezd so žltým pásom mliečnej dráhy uprostred.

Sokolia dolina

Boli sme v srdci Slovenského raja. Pod Veľkou poľanou. Zvrchu padal šesťdesiat metrový pás vody Závojevého vodopádu a našim priateľom z Českého rája sa po výstupe cez rebriky do deväťdesiat metrovej výšky triasli kolena. A keď sme sa nakoniec zastavi-

li hore na lávke, Libuše pozrela najprv oproti na skalnaté svahy Pirtu a potom dole, do Draveckej doliny a vyškľo to z nej, akosi prirodzene (a česky): „Ty vole!“

Dobšinská ľadová jaskyňa

V Dobšinskej ľadovej som nebol už hádam „sto rokov“. Keď mi ktosi povedal, aká je cena vstupu, koľko sa tam mechrí ľudí a aký čas trvá prehliadka, akosi ma to do podzemia Duče neláka. Lebo mám neuveriteľne pekné spomienky na časy, keď sme sa cez Tiesňavy a okolo Hanesovej pretúlali vo dvojici, alebo so zopár priateľmi a na úzkych chodníkoch len tu a tam stretávali ozajstných turistov a trampov.

A aj keď tých spolupútnikov z Horskej služby, z Okresnej správy cestovného ruchu, Klubu slovenských turistov i z Národného parku bolo naozaj dosť, spomeniem, aspoň symbolicky troch z nich: Karola Hrica, Ládu Jirouška a Miša Kozáka.

Ďakujem, že ste mi ukázali cestu do toho nádherného obrazu, ktorý sa tak nenápadne predvádzal v Galérii krás Slovenska, kdesi napravo, cez okno uháňajúceho vlaku smerom od západu za tunelom pri železničnej stanici Vydriak. Lebo aj keď dnes labzujem po horských chodníkoch Vysokých Tatier a bielych ľadovcoch Álp, s úctou a pokorou sa vraciam do môjho Slovenského „raja“

Michal Buza st.

pozvánka na kultúru

ZA MLADÝMI TVÁRAMI DO GUS-KY

Čakal som všeličo, ale takýto sympatický počín prekvapil aj mňa. Pod názvom **NOVÉ MENÁ - NOVÉ MÝTY** sa v priestoroch Galérie umelcov Spiša prezentujú na konci leta až do polovice októbra dvaja mladí, nekonvenční maliari, veď Martin Imrich sa narodil v roku 1986 a Slavomír Durkaj o desať rokov skôr. Prešiel som obe výstavy a môžem jednoznačne povedať, že zatiaľ, čo obrazy prvého z nich oslovili najmä moju dušu, druhý sa svojimi dielami dotkol viac môjho mozgu.

Prvý z autorov, MARTIN IMRICH, pôvodom Šuňavčan, predstaviteľ osobitej vízie súčasného realizmu sa prezentuje veľkoformátovou maľbou postáv technikou priamej maľby štetcom na plátne. To sú ale technické detaily jeho tvorby, dôležité pre odborní-

kov. Mňa zaujali hlavne akty, ktoré na jednej strane pôsobia na človeka silou estetiky krásneho ženského tela, ale na druhej strane i realizmom tela už zostarnutého, akoby autor sám vo svojom vnútri bojoval s tokom neúprosneho času. A ak k tomu prirátame obrazy

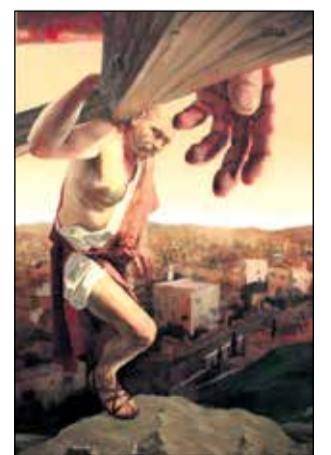
vychudnutých mužských tiel s biblickými motívami, je jasné, že tento maliar ponúka na palete svoju dušu. A aj tak neviem, čo si o nej myslieť, lebo všetkým dielam dominuje obraz z antickým motívom, ktorý zas v sebe nesie silný náboj pokoja a mieru.

Druhý z „mladíkov“ je čitateľný vo svojej „protest“ maľbe oveľa viac. Príznačný názov tejto výstavy: „Tiene v raji“ je v podstate zrkadlom týchto obrazov, kde jednoznačne dominuje kritika súčasného globálneho sveta s jeho nekonečnými ekologickými problémami. A niet sa čo diviť. Sám autor sa narodil vo Vranove nad Topľou a temer pod nosom mu tu vyrastal chemický od-

kaz krajiny z neblaher činnosti Chemka v Strážskom. Maľby sú pozoruhodné svojim kontrastom, keď na obraze idyllickej dvojice, ležiacej na svetloželenej lúke sa z pozadia plázi chemický smog, výškiera chla-

pík, zámerne podobný Adolfovi z druhej svetovej a oblohu prekrývajú ruské migy. Tento konflikt v hlave umelca je neuveriteľne presne prenesený na plátne a má jednoznačnú výpovednú hodnotu.

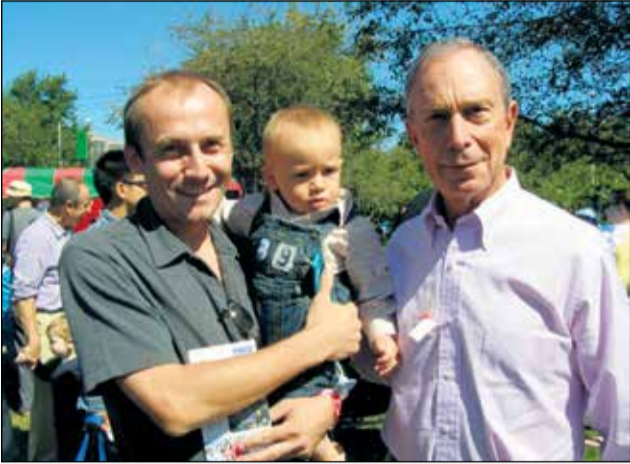

Na záver by som mohol napísať všeličo, ale ak chcem trafiť klinec a ešte k tomu aj po hlavíčke, stačí napísať jednoducho: **TO TREBA VIDIEŤ!**

Michal Buza st.

MILAN KUŽMA SA CÍTI DOMA V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI AJ V NEW YORKU

Ešte ako mladík sa Milan dostal do Spojených štátov po prvýkrát. Písal sa rok 1994 a on sa vybral navštíviť svojho brata, ktorý tam vtedy študoval. Na prvé dojmy spomína takto: „V podstate ma tá krajina začala priťahovať od prvého okamihu. Všetko tam bolo pre mňa úplne iné a odlišné než čo som poznal z Európy, ktorú som v tom období už z časti precestoval.“ A jeho životný príbeh začal nabrať nový smer. Najprv sa

skúsil venovať dovozu tovaru zo zámoria do Európy. Veľa času tak strávil na cestách cez Atlantický oceán. Nakoniec sa rozhodol zostať za „Veľkou mládkou“ natrvalo. Prvou a najdôležitejšou úlohou bolo získať zamestnanie. Dokázal to. „Výstriedal som veľa rôznych zamestnaní, ale najdlhšie som pracoval ako nezávislý contractor pre Federal Express. Už je to posledných viac 7 rokov.“

Ešte na začiatku svojho pobytu

v USA zažil príhodu, na ktorú dodnes rád spomína. Tá, podľa neho, dobre popisuje to, čo samu na Amerike páči. „Vracali sme sa, aj s mojimi 2 bratmi, z niekoľkotýždňového pracovného pobytu na juhu Spojených štátov späť domov, do New Yorku. Šli sme autom v noci. Na diaľnici nás zastavil diaľničný policajt. O nich sa vie, že sú prísni a nekompromisní. Pozdravil nás a požiadal o doklady. Keď začul náš prízvuk, opýtal sa: *Odkiaľ pochádzate? A čo robíte tu na juhu?*“ Odpovedali sme, že z Československa a na juh dochádzame za prácou. Potom sa pozrel aj do zadnej časti dodávky, kde sme mali spústu náradia a s úctou povedal: „*Vitajte v Spojených štátoch. Takých pracovných ľudí tu potrebujeme. A ozaj, chlapi, nesvieti vám predné svetlo. Preto som vás zastavil.*“ Náhradnú žiarovku sme nemali, ale policajt reagoval okamžite: „*Nevadí. Vysielacou vám zistím, kde je najbližšia benzínka a tam si to môžete vyriešiť.*“ Vyrazili sme ďalej. O pár minút nás zastavil ďalší diaľničný policajt a hovorí: „*To ste vy, tí chlapi z Európy, ktorým nefunguje predné svetlo. Volal mi kolega cez vysielaciu, aby som vám ukázal najbližšiu benzínku.*“ A on nás tam aj odprevadil a rozlúčil sa slovami: „*Vitajte v Amerike!*“

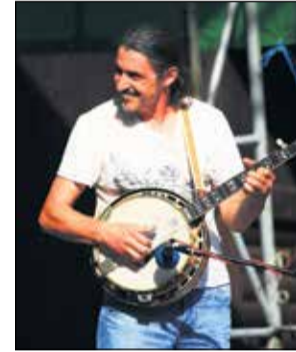
Hoci Amerika Milanovi učarovala, nenosí ružové okuliare. Vidí aj negatíva, ale pochvaľu-

je si najmä systém, akým krajina funguje. Vysvetľuje: „*Je to systém s minimálnym zasahovaním byrokracie a štátu do fungovania trhu a životov ľudí. Na druhej strane si človek musí vo veľa veciach pomôcť sám. Najdôležitejšie je mať prácu. Americký systém neponúka ľudom veľa podpôr a benefitov, ale od nich ani veľa nechce, čo považujem za spravodlivé. Každý má v podstate rovnakú šancu užiť si a presadiť sa.*“

Polovica Milanovho srdca ale patrí Spišskej Novej Vsi. Teraz tu dokonca aj s manželkou a deťmi trávia kvôli rekonštrukcii nehnuteľnosti dlhšiu dobu. Svoj vzťah k mestu popisuje: „*Vždy keď sa vraciam domov, mám pocit, akoby som vracal v čase do obdobia keď som mal 15-17 rokov. K Spišskej Novej Vsi som vždy mal a budem mať vreľý vzťah. Nie len preto, že som sa tu narodil a vyrástol. Ale žili tu minimálne 4 generácie mojich predkov a to je silný koreň, ktorý mám v sebe vrastený.*“ I napriek týmto pocitom sa natrvalo vrátiť nechce: „*Za tie roky v U.S. sme si tam celá rodina vytvorili silné väzby a priateľov. Žijú tam aj moji dvaja bratia s rodinami. A prostredie mi ponúka viac možností ako byť úspešný. Ale na Spiš sa budem vždy vracat rád, ako do svojho druhého domova.*“ uzavrel náš rozhovor Milan Kužma. Chlap so srdcom rozdeleným pre New York a Spišskú Novú Ves. -sim-

fotoreportáž:

SPIŠ FEST 2015 spoza objektívu

ŠTÚRBAN, CIBUĽA NA KRÍKOCH, TRÓJSKY JELEŇ...

Na prvý pohľad nelogické spojenia pripomínajúce uletené výroky z relácie Aj múdry schybí... To je iba nepatrný výber popletených hlášok žiakov Gymnázia v našom meste. Nepíšem o nich náhodou. Práve tam sa teraz „pečie“ čosi veľmi zaujímavé. Viac nám o tom napísala pani učiteľka Miriam Nevyjelová.

„Práve v tomto období, keď prázdninám odzvonilo a slová september a škola sú pre mnohých doma skôr strašiacom ako podnetom na retrospektívu, sa pre Gymnázium na Školskej v Spišskej Novej Vsi otvára opäť nový a zároveň neopakovateľný školský rok. Naše prekrásne oranžové gymnázium osláví 150- te výročie prvej maturitnej skúšky. Čaká ho rok plný rozmanitých stretnutí s bývalými absolventmi, zaujímavých workshopov, návštev delegácií z družobných miest, výsadba stromov priateľstva, tvorba monografie a mnohé

ďalšie aktivity. Vedenie školy pod taktovkou pána riaditeľa Mgr. Jozefa Kačengu v tesnej spolupráci s pedagogickými aj nepedagogickými pracovníkmi vynaložia nemalé úsilie, aby všetko dopadlo na výbornú. Sama som vyše desať rokov učiteľkou a zároveň bývalou študentkou tohto gymnázia, za mojich čias nazývaného Gymnázium kpt. Jána Nálepku. Mnohé z mojich spomienok z mladosti sa viažu práve na toto miesto. A určite nie som jediná. A keďže stopäťdesaťročnica je len raz za život, rozhodla som sa pri takej unikát-

nej príležitosti vytvoriť knihu originálnych vtipných historiek a humorných výrokov, ktoré nám často vyčarili úsmev na tvári počas vyučovania ale aj mimo školy. Verím, že sa mi v nej podarí oživiť čaro hodín s profesormi, z ktorých už mnohí nie sú medzi nami, oprášiť spomienky na spolužiakov, dávno zabudnutých, ale tiež svojich bývalých, aj terajších kolegov, i žiakov. Teda, ak si absolventom gymnázia a v svojej pamäti uchovávaš niečo zábavné, s čím by si sa chcel podeliť s ostatnými, alebo akýmkoľvek iným spô-

sobom pomôcť svojej alma mater, prosím kontaktuj redakciu novín.

Držte nám všetkým palce!“

My v redakcii Spišského Patriota budeme veľmi radi, ak na výzvu p. Nevyjelovej zareaguje čo najviac bývalých absolventov Gymnázia a aspoň trochu pomôžeme pri vzniku takej zaujímavej a určite aj zábavnej knihy. Preto aj my vyzývame všetkých: Napište nám svoje veselé a zábavné spomienky na študentské časy, nech sa dobrá vec podarí.

-leb-

Mysli pozitívne! Prvý deň v škole je za nami, o dva dni je vikend, za pár týždňov vianoce, za pár rokov prijímačky, potom maturita, promócie, úrad práce... Ani sa nenazdáš a sme na dôchodku! R. Jasečko

krížovka

Autor: Albín Medúz

Dvojica na výlete :

MUŽ : Pozri okolo seba, aká je jeseň krásna. Tie farby lesa, modrá obloha...

ŽENA : Áno, jeseň je krásna. (A pomysli si : TAJNÍČKA 1 - 6)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne:

A: kovohuta, ľudovo - Poprad, pozn. zn. - druh športovej súťaže - Prešov, pozn. zn. - vyrobená liatím. **B:** pera, po česky - baraní (o mužoch), ľudovo - didým ch.zn. - opar - pera, básnický. **C:** ledva, národnostne - sečné zbrane - sklad - živý, po anglicky - vojenská jednotka - detský pozdrav. **D:** grécky bájnny boh vetrov - zdrap, po maďarsky - červenal, po česky - temná - pohrebná hostina. **E:** obec pri Hornáde - odvlieka - orol, po česky, ľudovo - pytliači, kladúci oká. **F:** nepriepni ihlou - TAJNÍČKA 4 - 1. január. **G:** akási, básnický - ľudoop - nad, po grécky - cestovné doklady - ruské áno - patriace tamtomu. **H:** ten, po nemecky - časť vývoja hmyzu - anekdota - ekonomické pády - Európan. **I:** odliata, po česky - TAJNÍČKA 2 - ponorí do vody. **J:** vyslovená, alebo napísaná myšlienka - druh pracieho prostriedku - obtierajúcu - malá boľačka. **K:** váhová miera - plachtil vzduchom - nevýrazne - cudzokrajné ozdobné kvety.

Zvisle:

1: porušenie prikázania - na dost', po česky. **2:** cez, po maďarsky - pranostika. **3:** mamon, básnický - chytá - chobotnatec. **4:** poludnie - Slovenská republika, skr. - český karikaturista. **5:** TAJNÍČKA 3 - dvojhĺska - koralový ostrov. **6:** nedokončí - TAJNÍČKA 1. **7:** opad (lístia) - vzatý, po česky. **8:** zvyšky stromov po vyrúbaní - vysnená, rozprávko - zdôraznený nesúhlas, po česky. **9:** skratka menovej jednotky v Jemene - pršať, po česky - teraz, nárečovo (Nitra). **10:** Eduard, domácky - hlinitan uranový, ch. zn. - stíši, stlmí (plač dieťaťa). **11:** mlátil - číslovka - stará objemová dutá miera. **12:** Olympijské hry, skr. - maďarská ženské meno - skratka perseku. **13:** krik - trieskanie - mesiac v roku. **14:** výmeny - búra. **15:** vypralo - epocha pleistocénu. **16:** patriace Leovi - valuta, skr. - slabo. **17:** presvedčená - aký, básnický - TAJNÍČKA 5. **18:** druh papagája - farba v kartách označená kosoštvorcem - smerom nadol. **19:** telúr, ch. zn. - TAJNÍČKA 6. **20:** značka starších počítačov - malé kone.

Pomôcky: ÁT, ATARI, DANUB, DARAB, ENTU, EOL, IP, PINTA, SLIVA, VČIL.

recepty do starej macere

DŽERIHO LEBERICOVE STEJKI

Keby zme dneškej buli ešči vo Varšavskej zmluve, ta asi bi som mušel dac recept na ruske vajca, aľe vajca ftedi mali aj američaňe, ľem še z ideologických príčinoh tajilo, že še volali „henry“. Nam pohopiteľne jeden vojenski pakt nšestáčil a tak zme stupili do... druhého, vojaci ho volaju NATO a ľudze še pitaju naco? A kim še dozname odpovedz, ta pre istotu ňedam jedlo z vajcoch, presuňem še v cele o kusek višši a ponukňem recept na lebericu a žebi som trimal krok z dobu, ta od isteho Džeriho z Dallasu (co je tam, dze sebe Američaňe das pred štiracec rokami zastrelili vlastneho prezidenta).

Co išli kupic?

Štiri platečki leberice zo šviňi, osem male paradaječki, osem platki prerostej slaňinky, kuščík masla, soľ, hrubu muku, čarni peper, žeľenu petrušku a kukli do barpultu, či maju ešči červene vinko.

Co s tim potim sluška robila?

Ňe, žebi som bul rasista, aľe cmava kučerava Ann lapila do ruki nož, zacahla „Bluebery hill“ v E dure a osušene platki (co še v amerike volaju stejky) poprašila z mľetím čarnim peprom. Pozor, nesofic!, leberica bi mohla stvardnuc, jak Džejarova zo znameho serijalu „Dallas“. Male paradaječki rozrezala na polki, falat še v ňich podlubala z ložečku a do džuri nasipala soľ a ešči kuščík čarneho pepu. V kastrole rozpuščila maslo, poukladala paradaječki k sebe a zakrite ňehala podinstovac das pejc minuti. A bo bula placena od roboti, ňe od hodzini, ta f tim istim čaše, jak hvarja v Amerike „inlajn“ dala v inej panvici vipekac do hrumkava platki z prerostej slaňini. Kedz še zrobili, šturila ich k paradajkom, zakrila s deklom a viňesla von, na zahradu, bo trebalo to trimac f ceple a v Texase je koncom ľeta na slunku aj pejdžešat stupňe.

Medzičasom vejšla do kuhňi domaca lejdi, Ann zacahla optimistickejšu „Drop down mama“, pre istotu v A mole a začala še venovac leberici. Kim sebe lejdi načapovala viski z ľadom obalila platki leberici v hrubej muke, otrasla a opražila v horucim šmaľcu, najsamperfši kratko z jednej aj druhej strani a potim še krucila kolo šporheľtu, bo lebericu trebalo každu hviľečku obracac, žebi še pražilo, aľe bars nepripaľovalo. Kedz bulo fajňe prepečene, osoľila a vicahla na ceple taňere.

Do vipečeneho magľajzu na panvici doľala das osminku červeneho vina, pridala narezanu žeľenu petrušku a ňehala isti čas vivaric, žebi še ščavička fajňe zahuscila. Keby sce sceli znac, jak asi dľuho, ta asi tak dľuho, kim domaca lejdi nevipije tri razi viski z ľadom. Ta že teraz sce už istotňe mudrejše a cmava kučerava Ann pre abstinentoch uvadza, že das tri minuti.

Ostava položic lebericu na taňer, poľac z vipečením, priložic na kraj dva, tri paradaječki s platkom slaňini a zamknuc barovu skrinku, žebi lejdi prešaltovala z picja na jedzeňe. Bo do večera daľeko a naj to fras trime, ta či piješ viski z Džonim v Ňujorku pod sohu slobodi, abo vodku z Vasilijom v Moskve pri leňinovim mavzoelu, ta na druhi dzeň ci je jednak plano.

Bo jak hvari klasik:

VČERA ZME ŠE PHALI JEDNIM DO ZADKU
A DNEŠ ŠE KLAŇAME K DRUHEMU POZLATKU

Michal Buza st.

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Aj druhý letný mesiac bol mimoriadne športovo nabitý a nás teší, že aj s výrazným spišským rukopisom. Poďme sa teda spolu v črepinkách pozrieť, čo všetko sa uvarilo v augustových kuchyniach spišskonovoveských klubov, či jednotlivcov.

Basketbal

Mužská basketbalová sezóna 2015/2016 sa bude niesť presne v duchu vízie, ktorú predstavil v minulo mesačnom čísle Patriota nový šéf BK 04 AC LB SNV Rasťo Javorský. Pre tých, ktorí si tieto riadky neprečítali len pripomeňme, že klub vstupuje do ročníka so skromnými ambíciami i rozpočtom, avšak s pevne stanovenými cieľmi. Tým základným je zabudovanie mladých prevažne spišskonovoveských hráčov do extraligy. A Spišiáci už v auguste začali tieto plány naplňovať. Charizmatiký tréner Dávid Demečko dotiahol k sebe svojho dlhoročného priateľa a ikonu nášho klubu Vlada Hovaňáka, ktorý okrem vodcovskej úlohy na palubovke bude pôsobiť vo funkcii hrájúceho asistenta trénera. Kostru tímu budú tvoriť Spišiáci, nové vedenie postupne podpísalo zmluvy s Osvaldom, Kovalikom, Hrabčákom, Krajňákom, Dolníkom, Lenártom, ktorých doplnia nádejní juniori a kadeti zo spišskej basketbalovej liahne. A ako hodnotí reštart klubu novopečený asistent trénera? „Po minuloročnej striebornej sezóne v Prievdzi mi „ušli“ dve ponuky a keďže v Spišskej sa stal trénerom môj najlepší kamarát Dávid Demečko, tak som ho v tom nemohol nechať samého. Som Spišiak, mám tu rodinu, toto je môj domov. Máme úmysel to tu basketbalovo pozviechať, pomôcť mladým hráčom, ktorí určite dostanú v tejto sezóne dostatok priestoru ukázať sa. Mojou úlohou ich bude na palubovke usmerniť, mal by som byť hrájúcim asistentom trénera. Na nové výzvy a prácu s Dávidom a mladým spišským kolektívom sa teším,“ skonštatoval jeden z klenotov spišskej basketbalovej liahne Vladimír Hovaňák. Aj ďalší klenot slovenského basketbalu, ktorý zanechal v srdciach spišskonovoveských fanúšikov hlbokú stopu mení dres. Reč je o pivotke už neexistujúceho klubu Rūcon Spišská Nová Ves a jej jedinej kapitánke Regíne Palušnej, ktorá s Rūconom zažila jeho veľkolepý zrod i neslávny pád. Tá sa sťahuje do belgického Namuru, kde chce nadviazať na svoje úspešné legionárske pôsobenie. „Veľmi sa teším, že si znova môžem zahrať v cudzine. Mala som viacero ponúk, aj zo Slovenska, ale chcela som hrať vonku.

Namur plánuje v domácej súťaži znova bojovať o titul a predstaví sa aj v Európskom pohári FIBA, čo tiež závažilo. V družstve by malo byť asi až šesť cudzinek doplnených o domáce hráčky. Zo Spišskej sa mi odchádzalo ťažko, našla som tu kopec skvelých ľudí, no nastal čas posunúť sa ďalej,“ skonštatovala trnavská rodáčka, ktorá okrem spišského dresu hájila farby maďarského Pécsu, francúzskeho Nantes, či španielskej Valencie.

Volejbal

Hoci sa volejbalistky VK Spišská Nová Ves neprihlásili kvôli finančným ťažkostiam do extraligy, volejbal na Spiši určite nezomrel. Dôkazom jeho životaschopnosti bol aj výborne zorganizovaný 17. ročník beachvolejbalového turnaja, ktorý sa uskutočnil na pieskových kurtoch letného kúpaliska v Spišskej Novej Vsi začiatkom augusta. Organizátori dotiahli na Spiš solídnu konkurenciu. V kategórii MUŽI sa prihlásilo 12 dvojíc. Po tvrdom boji a skutočne kvalitnom výkone nakoniec vyhrali Prešovčania Roman Németh a Michal Hudák. „Hviezdou večera“ sa však stala odchovankyňa VK SNV Katarína Olejníková. Tá spolu so svojou beachvolejbalovou parťáčkou Veronikou Novákovou dominovala v ženskej kategórii a triumfovala aj v mixe, kde bol jej „pieskovým“ partnerom taktiež Spišiak, Lukáš Mihálik. „Konkurencia bola veľmi silná, hlavne v mixe to bolo poriadne nabité. Navyše bolo strašne horúco, piesok doslova horel pod nohami. V sobotu sme to s Veronikou zvládli bez jedinej prehry, chcela

by som sa jej poďakovať za perfektnú súhru. V nedeľnom mixe to bolo ešte o level ťažšie, keďže sa hralo na dva víťazné sety. Opäť som však mala šťastie na parťáka, s Lukášom Mihálikom sa mi hralo výborne, takmer všetko nám vyšlo podľa predstáv. Organizácia turnaja bola výborná, všetko bolo zabezpečené na úrovni, o čo sa postarala hlavne Lenka Miháliková. Úspech si veľmi cením, nie je to síce extraligová medaila, no i ťažko vydeté triumfy na piesku stáli za to,“ zhodnotila vydarený beachvolejbalový víkend pôvabná smečiarka. Tá sa v budúcej sezóne pravdepodobne predstaví pod vysokou sieťou v Prešove.

Tenis

Veľkú radosť nám robí odchovanec TK Spišská Nová Ves Lukáš Klein. Po jeho premiérovom juniorskom Wimbledonu sa z posvätných londýnskych kurtov presunul do francúzskeho La Rochelle, kde sa konali ME tímov do 18 rokov. Slováci na letné európske majstrovstvá vyslali trojicu Patrik Néma, Alex Molčan a Lukáš Klein a tá šokovala celý starý kontinent. Vo výbornej konkurencii dokázali zvíťaziť a na pohár sa dopisovali ich mená k takým veľikánom svetového tenisu, akými sú, či boli Djokovič, Vajda, Mečíř, Kodeš, Šmíd, či Složil. Slováci dokázali dvakrát otočiť nepriaznivý stav 0 : 1 v semifinále proti Francúzom, ako i v samotnom finále, kde sa chlapcom do cesty postavili Rumuni. A pri všetkom dôležitom bol aj náš odchovanec. „Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí nás podporovali a držali nám palce. Je to veľmi pekný úspech pre Slovensko, ktorý znamená veľmi veľa a môžeme dúfať, že nás to posunie vpred,“ skonštatoval Klein. A bodovali aj spišskonovoveskí tenisoví funkcionári. Na našich kurtoch pod malebným Blaumontom sa od 8. 8. – 11. 8. 2015 konal prestížny veterársky turnaj ITF Senior Slovak Open 2015. V medzinárodnej konkurencii sa nestratili ani Spišiáci. Peter Vidiš v kategórii 50+ v dvojhre mužov prehral až vo finále, no všetko si vynahrátil vo štvorhre, ktorú spolu s Jánom Šmeringaiom vyhrali. „Veľmi nás teší, že sme mohli zorganizovať podujatie takéhoto rangu, no trochu nás mrzí slabšia účasť zo zahraničia. Na Spiši však

diváci videli kvalitný veterársky tenis, tenisti ukázali, že aj v pokročilejšom veku nestratili nič zo svojho umenia,“ zhodnotil vydarený tenisový víkend riaditeľ turnaja Peter Vlč.

Futbal

Dlhých 15 rokov čakala naša metropola na druhú najvyššiu súťaž a po minuloročnej euforickej jazde treťou ligou sa jej konečne dočkala. Spišiáci zaplatili nováčikovskú daň hneď v prvom kole, v ktorom podľahli na zvolenskom trávniku 0 : 3, no na historicky prvý bod po 15 rokoch nečakali vôbec dlho. Hneď v 2. kole privítali vo vý-

Pavol Hudáček, ktorý s mladým spišskonovoveským kolektívom na čele s ambicióznym trénerom Branislavom Ondášom ukázal, že „Nová Ves“ rozhodne nechce byť v Doxxbet lige iba fackovacím panákom. „Po skončení prvého domáceho majstráku chcem najprv pochváliť chlapcov, že v takej horúčave dokázali držať krok so súperom. V druhom polčase sme mali fázy, kedy sme dominovali. Znova chyba v závere prvého polčasu a zbytočný gól. Naši hráči ukázali, že hrať vedia, hlavne chcú,“ skonštatoval prezident FK. A to, že to Spišiakom naozaj „kope“, dokázali aj v zvyšnej porcii augusto-

chodniarskom derby Bardejov a hoci smoliarskym gólom do šatne prehrávali, nevzdali sa, obdivuhodne zabojovali a v 63. minúte to prišlo. Kapitán Sedláček dokončil dobre rozohranú štandardku a Spišiáci sa mohli tešiť z premiérového gólu, ktorý, ako sa neskôr ukázalo, mal aj bodonosnú podobu. Novovešťania remizovali 1 : 1 a 1118 divákov oslavovalo prvý druholigový bod. Bola medzi nimi aj slovenská futbalová legenda Anton Švajlen, ktorý ako posledný viedol Spišskú Novú Ves medzi druholigovou elitou a počas polčasovej prestávky zožal od prítomných zaslúžený potlesk. Nezaprel v sebe odborníka, zatipoval 1 : 1, čo sa po záverečnom hvizde prejavilo ako správny tip. Spokojnosť neskrýval ani prezident Sp. Novej Vsi

vých zápasov. Najprv z pohára vyliahli Rožňavu a následne v treťom kole podľahli vysoko favorizovaným VSS Košice na ich trávniku 0 : 1. Historický prvý triumf prišiel 23.8.2015, Dolný Kubín odišiel zo Spiša s dlhým nosom a prehrou 1 : 3. August zakončili Novovešťania remízou 2 : 2 v Tepličke nad Váhom a po piatich kolách im v tabuľke DOXXBET ligy skupiny Východ patrí 8. priečka.

Plávanie

Výborná správa nám dorazila aj z ďalekého Singapuru. Tam v záver augusta prebehli MS juniorov v plávaní a tamojšie vody čerila aj odchovankyňa spišskonovoveského plávania Barbora Mišendová. A vôbec si nepočína zle. Vo finále 50 m motýlik obsadila siedme miesto. Sedemnásťročná zverienka Luboša Križka vo VŠC Banská Bystrica výkonom 27,00 s vylepšila o dve stotinky sekundy svoj čas zo štvrtkového semifinále, kde skončila ôsma. Titul si vybojovala v rekorde šampiónátu Japonka Rikako Ikeová (26,28). Mišendová v tejto disciplíne vlani na ME juniorov v holandskom Dordrechte získala zlato. Teraz v Singapure z Európaniek skončila pred 17-ročnou Harichovčankou iba bronzová Ruska Maria Kamenevová. Na dvojnásobnej trati (100 m motýlik) skončila Mišendová časom 1:00,20 min v semifinále a celkovo obsadila solídne 12. miesto.

Oliver Buza

Vlaňajšia hokejová rozprávka bola pridrahá

Nový riaditeľ spišskonovoveského hokeja Ľubomír Vaic nateraz odkladá korčule a naplno sa pustil do záchran hokeja v meste. Nemá to ľahké, ale najtmavšie predstavy už zažehnal.

Vlaňajšie resty takmer vyrovnané, sponzori začínajú už od sto Eur

Vlaňajšia hokejová sezóna bola pre Spiššakov ako z rozprávky. Domáci navrátilci sa zomkli okolo charizmatického kapitána Ľubomíra Vaica a ešte v marci bojovali o prvotný primát. Vyše trojtisícové návštevy dokázali, že Novovešťanov hokej stále baví. Aj po neúspešnom finále proti Detve hráčom tleskali. Dnes už vieme, že minuloročná rozprávka sa neskončila šťastným koncom. Nie preto, že bola „iba“ strieborná, ale preto, že bola pridrahá. Nezodpovedné šafárenie riaditeľa Miroslava Gavaliera ho prinútilo klub opustiť. Záchrana hokeja v Spišskej Novej Vsi padla na 38-ročného Ľubomíra Vaica. „Musíme začať znovu od podlahy. Minulá sezóna sa finančne zrejme trochu prestrelila. Mne je ľúto, že sa mužstvo rozpadlo, no u nás sú podmienky, aké sú. Nemáme tu veľké firmy, ktoré by nás zastrešili a pomohli nám. Sme vôbec radi, že sa nám túto sezónu podarilo naštartovať.“ Veru, nový gazda spišskonovoveského hokeja to nemá jednoduché. Musí plátať staré resty a popritom zabezpečiť klub na nový ročník. Hráčom chýbali posledné dve výplaty za február a marec, no tie už nové vedenie hokejistom doplatilo. „Čo sa týka starých záväzkov, tak na 80 % sme ich už vyrovnali. Chlapci sú už takisto povýplácaní. Ešte nám treba doriešiť takých, čo sú mimo Spišskej Novej Vsi, ale máme pre nich všetko pripravené,“ priznal Vaic, ktorý zažíva hektické predsezónne obdobie. „Teraz hľadáme a zbierame od sponzorov doslova po sto eur. Rozpočet nemáme naplnený na sto percent, ani neviem o nejakom klube, ktorý by ho mal na sto percent naplnený. Skladáme ho ako puzzle. Oslovujeme ľudí a firmy v Spišskej, no musím povedať, že som milo prekvapený, koľko ľudí aj z menších firiem sa nám snaží pomôcť,“ dodal.

Káder sa formuje pomaly, pomôže aj úzka spolupráca s Popradom

Navyše, pod vplyvom nejstej situácie sa cez leto rozsypané takmer celé mužstvo. Štvorica odchovancov Krempaský, Ihnaťo, Vartovník a Horváth je na skusoch

Ľubomír Vaic má 38 rokov. Je odchovancem spišskonovoveského hokeja. Svoju seniorskú kariéru odštartoval už ako 16-ročný v extraligovom Poprade. Slovensko reprezentoval na mládežníckych šampionátoch do 18 aj 20 rokov. V roku 1996 bol ako 19-ročný draftovaný Vancouverom Canucks z 227. miesta, za ktorý neskôr odohral 9 zápasov. Svoj jediný presný zásah v NHL dosiahol 1. novembra 1997 v dueli proti Pittsburghu, keď prekonal legendárneho amerického gólmána Toma Barrassa, ktorý je mimochodom v súčasnosti trénerom brankárov v Slovane Bratislava. Vaica sprevádzali v zámorí zranenia a väčšinu času tak strávil na farme Syracuse Crunch. Po návrate do Európy hral v Nemecku, Česku, Fínsku a Rusku. V roku 2000 získal so slovenskou reprezentáciou striebornú medailu na MS v Petrohrade, o tri roky neskôr aj helsinský bronz. Najcennejší dres s dvojkřížom na hrudi obliekol 72-krát. Po zahraničných ambázbách strávil tri roky v Slovane, na 12 zápasov si vyskúšal švédsku ligu. Pred návratom do rodného klubu odohral tri sezóny v Poprade. Stredný útočník vynikal prehl'adom v hre, exkluzívnymi prihrávkami a obdivuhodnou technikou.

v Humennom, kde odišiel aj tréner Peter Křemen. Novým lodivodom sa najprv stal Vladimír Klinga, ktorého ešte v polovici augusta nahradil Marián Horváth. Leskovjanský a Gurčik sa rozhodli uprednostniť pracovnú ponuku z Anglicka. Hamrák s Klingom mladším sa pobrali za hokejom do Francúzska. Zo skúsenejších borcov ostali v tíme zatiaľ len Hrubý, Koky, Findura a Smotřila. „Mužstvo sa snažíme pomaly dávať dokopy. Pripravné zápasy hrajú prevažne juniori, lebo aj medzi nimi máme šikovných

chlapcov, ktorým chceme počas sezóny pomôcť. Čo sa týka skúsenejších hráčov, tí prídu na rad až teraz, pretože niektorí hráči sú na skúškach a pomaličky sa vracajú. Takisto v extralige sa začínajú zužovať kádre a z vlastnej skúsenosti z predošlých dvoch sezón viem, že tí hokejisti sa potom ozývajú už aj sami,“ hovorí riaditeľ HK Spišská Nová Ves a člen Dozornej rady Slovenského zväzu ľadového hokeja. Spišiaci budú spolupracovať aj s extraligovým Popradom. Najmä stredy, keď má slovenská najvyššia súťaž voľno, by

mali náš celok oživiť popradskí mladíci. Vzájomná výpomoc však funguje aj naopak. Momentálne zarezáva pod Tatrami iba 19-ročný Lukáš Hamráček, ktorý sa v drese Kamzíkovi uviedol hneď dvoma gólmi. „Ja pevne verím, že mužstvo vykladáme tak, aby sme zo začiatku plávali aspoň v pokojných vodách v strede tabuľky. Urobíme všetko preto, aby sme postupne išli nahor, doplnili káder a dostali sa do play-off. Potom to už záleží od toho, či budeme mať peniaze, akých hráčov sa nám podarí zohnať a rozhodujúca

je momentálna forma,“ vyslovil smelé ciele Ľubomír Vaic.

Dôraz na mládež, pomáha partia odchovancov

V metropole Spiša si uvedomujú, že azda najdôležitejším kúskom v celom fungovaní klubu je mládež. Preto partia odchovancov nášho hokeja na čele s Pavlom Hrubým prišla s novým projektom Little Warriors, ktorý zastrešuje prípravku a je nezávislý od chodu klubu. „Deti v mládežníckych kategóriách nám ubúdajú. Ale ja verím, že sa naštartoval úspešný projekt Little Warriors. Po dvoch týždňoch bolo na ľade z 20 detí zrazu 45. To je cesta, ktorou sa postupne môžeme vydať aj my. Je to síce beh na dlhú trať a prvé výsledky za prácu, ktorú teraz tvrdo robíme, prídu omnoho neskôr. Chceme celý systém klubu naštartovať inak, chceme vychovávať šikovných mladých hráčov ako je v súčasnosti Maťo Bodák či Paľo Skalický. Musíme sa snažiť, aby sme takýchto hráčov mali čo najviac,“ objasnil víziu hokejového klubu novopečený riaditeľ. Ľubomír Vaic mal v predošlej sezóne až trojitú funkciu. Okrem kapitánskeho „céčka“ na drese bol aj asistentom trénera a tiež členom výkonného výboru. Riaditeľské kreslo mu zatiaľ nedovolilo obuť korčule a neabsolvoval ani letnú prípravu. Vyzerá to tak, že 72-násobný reprezentant Slovenska a držiteľ striebornej aj bronzovej medaily z majstrovstiev sveta, končí s hokejom. „Najskôr som si myslel, že sa nájde nejaký čas na to, aby som vykorčuľoval na ľad, ale teraz to tak reálne ani zďaleka nevidím. Nikdy nechcem povedať, že je to definitívne, lebo všetko sa môže zmeniť. Situácia sa vykryštalizuje inak, príde niekto, kto povie, že to chce robiť a bude mať za sebou silné firmy. Ja som si na riaditeľskú stoličku nesadol s tým, že teraz tam budem len ja a ja, ďalších dvadsať rokov. Som odvolateľný ako každý iný,“ skromne uzatvoril rozhovor a nateraz aj svoju hráčsku kariéru Ľubomír Vaic. Novému riaditeľovi prajeme, aby sa mu darilo minimálne tak, ako v jeho bohatej hokejovej kariére.

Peter Petráš

II. vlna výstavby garáží,
Sadová ul., Spišská Nová Ves

VOLNÉ BYTY DO PRENÁJMU
Slnčné nábrežie 1

- byt č. 11, 1,5 izb, 53,53 m²,
- byt č. 16, 1,5 izb, 45,66 m²

Cena garáže

8 990 €
vrátane DPH

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29, 052 01 Sp. Nová Ves, Tel.: 053/417 32 31, 417 32 32, e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

Garáže na prenájom
Sadová ul. č. 1
Spišská Nová Ves

50 € / mesiac

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29, 052 01 Sp. Nová Ves, Tel.: 053/417 32 31, 417 32 32, e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk